TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. gegužės 5 d.*

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno importas – Galutinio antidempingo muito nustatymas“

Byloje C-718/20 P

dėl 2020 m. gruodžio 28 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, įsteigta Huzhou (Kinijos Liaudies Respublika), atstovaujama advokatų K. Adamantopoulos ir P. Billiet,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai M. Gustafsson, P. Němečková ir E. Schmidt,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Rodin (pranešėjas), teisėjos L. S. Rossi ir O. Spineanu-Matei,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Šiuo apeliaciniu skundu Kinijoje įsteigta bendrovė Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (toliau – Zhejiang) prašo panaikinti 2020 m. spalio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija* (T-307/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:487); juo Bendrasis Teismas atmetė jos ieškinį dėl 2018 m. kovo 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/330, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 (OL L 63, 2018, p. 15) 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš nerūdijančio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

2 1994 m. gruodžio 22 d. Sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) Europos Sąjungos Taryba patvirtino 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše pasirašytą Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutartį ir šios sutarties 1–3 prieduose esančius susitarimus, tarp kurių yra Susitarimas dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio taikymo (OL L 336, 1994, p. 103, toliau – Antidempingo susitarimas).

3 Antidempingo susitarimo 18 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Pagal šios straipsnio dalies 1 ir 2 punktus šios Sutarties nuostatos taikomos tyrimams ir egzistuojančių priemonių peržiūroms, inicijuotiems (-oms) gavus prašymus, kurie buvo pateikti tą dieną arba po tos dienos, kai šaliai narei įsigaliojo PPO sutartis.“

4 2001 m. gruodžio 11 d. pagal Kinijos Liaudies Respublikos stojimo į PPO protokolą (toliau – Kinijos stojimo į PPO protokolas) ši valstybė tapo PPO šalimi.

5 Šio protokolo 15 straipsnio a ir d punktuose numatyta:

„[1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (OL L 336, 1994, p. 11, toliau – 1994 m. GATT)] VI straipsnis, [Antidempingo susitarimas] ir [Sutartis dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (OL L 336, 1994, p. 156)] bus taikomi procedūrose dėl importo iš Kinijos į PPO narės teritoriją tokiu būdu:

a) nustatydama kainų palyginamumą pagal 1994 m. GATT VI straipsnį ir Antidempingo susitarimą importuojanti PPO narė taiko Kinijos gamybos sektoriaus, dėl kurio atliekamas tyrimas, kainas ar sąnaudas arba metodą, kuris nėra grindžiamas griežtu palyginimu su vidaus kainomis ar sąnaudomis Kinijoje, remdamasi šiomis taisyklėmis:
   i) jei tiriami gamintojai gali aiškiai įrodyti, kad panašaus produkto gamybos sektoriuje egzistuoja rinkos ekonomikos sąlygos, kiek tai susiję su šio produkto gamyba ir pardavimu, importuojanti PPO narė, nustatydama kainų palyginamumą, naudoja Kinijos kainas ar sąnaudas tiriamame gamybos sektoriuje;

ii) importuojanti PPO narė gali taikyti metodą, kuris nėra grindžiamas griežtu Kinijos vidaus kainų ar sąnaudų palyginimu, jeigu tiriami gamintojai negali aiškiai įrodyti, kad panašaus produkto gamybos sektoriuje egzistuoja rinkos ekonomikos sąlygos, kiek tai susiję su šio produkto gamyba ir pardavimu;

<…>

d) nuo tada, kai [Kinijos Liaudies Respublika] pagal importuojančios PPO narės nacionalinę teisę įrodo, kad ji yra rinkos ekonomika, a punkto nuostatos panaikinamos, jeigu prisijungimo dieną importuojančios narės nacionalinėje teisėje įtvirtinti rinkos ekonomikos kriterijai. Bet kuriuo atveju a punkto ii papunkčio nuostatos baigia galioti praėjus [penkiolikai] metų nuo prisijungimo dienos. Be to, tuo atveju, jei Kinijos [Liaudies Respublika] pagal importuojančios PPO narės nacionalinę teisę įrodo, kad rinkos ekonomikos sąlygos egzistuoja konkrečioje gamybos šakoje ar konkrečiame sektoriuje, a punkto nuostatos dėl ekonomikos, kuri nėra rinkos ekonomika, nebetaikomos šiai gamybos šakai ar šiam sektoriui.“

Sąjungos teisė

Reglamentas (ES) 2016/1036

6 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21) 3 konstatuojamoje dalyje nustatyta:

„siekiant užtikrinti, kad Susitarimo dėl antidempingo taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, to susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turėtų būti įtrauktos į Sąjungos teisės aktus.“

7 Šio reglamento 2 straipsnio „Dempingo nustatymas“ 7 dalies a ir b punktuose ir 10 ir 11 dalyse nustatyta:

„7. a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus. Kai tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektas.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

b) Atliekant su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos, Vietnamo ir Kazachstano bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais

tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl atitinkamo panašaus produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

<…>

10. Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

<…>

11. Laikantis kitų susijusių nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Sąjungą kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svertinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Sąjungą sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Ši dalis neužkerta kelio naudoti atrankos metodą pagal 17 straipsnį.“

8 Minėto reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ 2, 3, 5 ir 6 dalyse numatyta:

„2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

<…>

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio; esamo dempingo skirtumo dydį; esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos ir pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Sąjungos kainoms

įtaką darančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to[,] vienas ar keli iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei ir kad tą poveikį galima apibrėžti kaip [didelį].“

9 To paties reglamento 6 straipsnio „Tyrimas“ 8 dalyje nustatyta:

„Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma yra tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.“

10 Reglamento 2016/1036 11 straipsnio „Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai“ 2–9 dalyse numatyta:

„2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos iniciatyva arba Sąjungos gamintojų prašymu arba jų vardu pateikus prašymą, ir tokia priemonė galioja iki tos peržiūros pabaigos.

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas ir žala, įrodymai, kad tik pritaikytos priemonės iš dalies arba visiškai pašalino žalą, arba įrodymai, kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio žalą sukeliančio dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Sąjungos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstytas problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę dėl priemonių galiojimo pabaigos.

<…>

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, ir ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.“

11 Šio reglamento 16 straipsnio „Patikrinimo apsilankymai“ 2 dalyje numatyta:

„Komisija gali atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi aptariamos valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui.

Kai atitinkamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.“

12 Minėto reglamento 18 straipsnio „Nebendradarbiavimas“ 4 dalyje nustatyta:

Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos to priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą terminą pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadas.“

13 To paties reglamento 20 straipsnio „Informacijos atskleidimas“ 2 ir 4 dalyse nurodyta:

„2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys skiriamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

<…>

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki 9 straipsnyje nustatytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaromas poveikis jokiam paskesniam sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.“

14 Šio reglamento 22 straipsnio „Baigiamosios nuostatos“ a punkte numatyta:

„Šis reglamentas netrukdo taikyti:

a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose.“

Įgyvendinimo reglamentas 2018/330

15 Įgyvendinimo reglamente 2018/330, kuris priimtas atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį, buvo palikti galioti antidempingo muitai, kurie iš pradžių nustatyti tam tikriems importuojamiems besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš nerūdijančio plieno 2011 m. gruodžio 14 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1331/2011, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš nerūdijančio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 336, 2011, p. 6).

Bylos aplinkybės

16 Bylos aplinkybes, išdėstytas skundžiamo sprendimo 1–11 punktuose, galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

17 2011 m. gruodžio 14 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1331/2011, kuriame, be kita ko, nustatytas 56,9 % antidempingo muitas tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš nerūdijančio plieno, kuriuos pagamino šio reglamento I priede nurodytos bendrovės, įskaitant *Zhejiang*.

18 2016 m. gruodžio 10 d. Komisija pradėjo galiojančių priemonių galiojimo termino peržiūros procedūrą pagal Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį ir 2018 m. kovo 5 d. priėmė Įgyvendinimo reglamentą 2018/330.

19 Tyrimas dėl dempingo tęsimosi ar pasikartojimo tikimybės buvo susijęs su laikotarpiu nuo 2015 m. spalio 1 d. iki 2016 m. rugsėjo 30 d. (toliau – peržiūros tiriamasis laikotarpis), o tendencijų, kurios naudingos vertinant Sąjungos pramonei sukeltos žalos tęsimosi ar pasikartojimo tikimybę, analizė apėmė laikotarpį nuo 2013 m. sausio 1 d. iki peržiūros tiriamojo laikotarpio pabaigos.

20 Per peržiūros procedūrą atrinkti du Kinijos eksportuojantys gamintojai, tarp jų – *Zhejiang*. Siekdama išanalizuoti dempingo tęsimosi ar pasikartojimo tikimybę Komisija pasirinko Indiją kaip trečiąją rinkos ekonomikos šalį (toliau – panaši šalis), kad nustatytų normaliąją vertę Kinijoje. Normalioji vertė buvo nustatyta remiantis Indijos eksportuojančio gamintojo atsakymais į klausimyną. Eksporto kaina buvo apskaičiuota pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 8 dalį remiantis dviejų atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų eksporto kainomis, kurias faktiškai sumokėjo arba turi sumokėti pirmasis nepriklausomas pirkėjas. Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę panašioje šalyje su atitinkamos rūšies nagrinėjamo produkto vidutine svertine eksporto kaina.

21 Po šio tyrimo Komisijos apskaičiuotas dviejų atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų vidutinis svertinis dempingo skirtumas buvo 25–35 %. Todėl Komisija padarė išvadą, kad peržiūros tiriamuoju laikotarpiu dempingas tęsėsi. Be to, Komisija nusprendė, kad labai tikėtina, jog panaikinus antidempingo priemones būtų dideliais kiekiais importuojama iš Kinijos dempingo kaina. Komisija taip pat nusprendė, kad Sąjungos pramonė per peržiūros tiriamąjį laikotarpį patyrė didelę žalą ir kad visiškai tikėtina, jog panaikinus antidempingo priemones importas iš Kinijos dempingo kaina, mažesne už Sąjungos pramonės kainas, gerokai išaugtų.

22 Remdamasi šiomis išvadomis Komisija nusprendė, kad Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1331/2011 nustatytos antidempingo priemonės turi būti paliktos galioti. Taigi Įgyvendinimo reglamentu 2018/330 nustatytas antidempingo muitas, kurio normos yra identiškos Įgyvendinimo reglamente Nr. 1331/2011 nustatytoms normoms.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

23 2018 m. gegužės 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Zhejiang* ieškinį dėl Įgyvendinimo reglamento 2018/330 panaikinimo tiek, kiek jis su ja susijęs.

24 Grįsdama šį ieškinį *Zhejiang* nurodė penkis pagrindus, susijusius, pirma, su jos teisės į gynybą pažeidimu, antra, su motyvavimo stoka ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, padarytomis taikant panašios šalies metodą ir atrinkus panašią šalį, trečia, su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, padarytomis suteikiant neteisingą produkto kontrolės numerį (PKN) nagrinėjamam

produktui, ketvirta, su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis dėl jos dempingo skirtumo nustatymo ir, penkta, su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis konstatuojant žalos buvimą ir pasikartojimo tikimybę, taip pat Komisijai atsisakant patikrinti priežastinio ryšio buvimą.

25 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą minėtą ieškinį.

26 Pirma, Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

27 Kalbant apie pirmą šio pagrindo dalį, susijusią su informacijos, naudingos *Zhejiang* interesams ginti, nepateikimu ir išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 90–131 punktuose, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas išanalizavo Komisijos taikytą procedūrą nustatant dempingo skirtumą. Analizuodamas visus šios procedūros etapus, jis nusprendė, kad Komisija pateikė *Zhejiang* faktus ir pagrindinius argumentus, kuriais remiantis rekomenduojama nustatyti galutines priemones, ir kad *Zhejiang* turėjo galimybę veiksmingai pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu. Iš to jis padarė išvadą, kad Komisija taikė tinkamą metodą dempingo skirtumui nustatyti.

28 Kalbant apie pirmojo pagrindo antrą dalį, susijusią su Indijos eksportuojančio gamintojo duomenų nepatikrinimu ir išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 132–145 punktuose, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas analizavo, ar Komisija padarė klaidą, nepatikrinusi Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktos informacijos ir kitos reikšmingos informacijos. Jis pažymėjo: pirma, tikrinamasis vizitas pas Indijos eksportuojantį gamintoją neatliktas, nes šis gamintojas nedavė sutikimo dėl šio vizito, ir atsižvelgiant į Reglamento 2016/1036 16 straipsnio 2 dalį negalima Komisijos kaltinti nepatikrinus šio eksportuojančio gamintojo duomenų; antra, *Zhejiang* buvo puikiai informuota apie tai, kad minėtas eksportuojantis gamintojas nedavė sutikimo atlikti tikrinamąjį vizitą vietoje. Dėl dublike pateikto priekaišto, susijusio su tuo, kad Komisija toliau naudojo Indijos eksportuojančio gamintojo duomenis, kai pripažino, jog šis nustojo bendradarbiauti, Bendrasis Teismas konstatavo, kad šis priekaištas turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes jis nebuvo pateiktas pareiškiant ieškinį, ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstas, nes niekas neleidžia teigti, kad remiantis Reglamento 2016/1036 18 straipsnio 6 dalimi Komisija turėjo atmesti Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktą informaciją. Be to, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija atsižvelgė į *Zhejiang* argumentus dėl sąnaudų skirtumų, susijusių su gamybos metodų skirtumais, ir dėl galimo karinės ir branduolinės paskirties produktų įtraukimo apskaičiuojant dempingo skirtumą, tačiau motyvuotai nusprendė juos atmesti.

29 Antra, Bendrasis Teismas atmetė antrąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

30 Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su Reglamento 2016/1036 22 straipsnio a punkto ir Kinijos stojimo į PPO protokolo 15 straipsnio a ir d punktų pažeidimu, išnagrinėtos skundžiamo sprendimo 155–162 punktuose, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiuo protokolu negalima remtis ginčijant Reglamento 2016/1036 teisėtumą ir kad taip pat reikia atmesti tariamą Reglamento 2016/1036 22 straipsnio a punkto pažeidimą. Minėto pagrindo antrą dalį, susijusią su akivaizdžia vertinimo klaida ir Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies pažeidimu, išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 163–178 punktuose, Bendrasis Teismas atmetė kaip nepagrįstą. Antrojo pagrindo trečią dalį, susijusią su motyvavimo stoka, išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 179–182 punktuose, Bendrasis Teismas taip pat atmetė kaip nepagrįstą.

31 Trečia, Bendrasis Teismas atmetė trečiąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

32 Kalbant apie trečiojo pagrindo pirmą dalį, kuri susijusi su neatsižvelgimu į gamybos metodų skirtumus nustatant PKN, išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 193–203 punktuose, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas analizavo kiekvieno PKN palyginimo metodą ir *Zhejiang* argumentus, pateiktus siekiant įrodyti, kad gamybos skirtumai turi turėti įtakos atitinkamų produktų rūšių tapatumui ar panašumui, ir padarė išvadą, kad *Zhejiang* apsiribojo teiginiais ir nepagrindė jų konkrečiomis aplinkybėmis. Kalbant apie antrąją šio pagrindo dalį, susijusią su neatsižvelgimu į produktų naudojimo skirtumus nustatant PKN, išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 204–210 punktuose, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas išanalizavo *Zhejiang* argumentą dėl galimo branduolinės ir karinės paskirties produktų įtraukimo į PKN kodifikaciją ir padarė išvadą, kad šiuo atveju Komisijos atlikta kodifikacija nebuvo pagrįsta akivaizdžia vertinimo klaida. Šio pagrindo trečią dalį, susijusią su tuo, kad Komisija nepagrįstai atmetė žinomus PKN kodifikacijos trūkumus, išnagrinėtą skundžiamo sprendimo 211–215 punktuose, Bendrasis Teismas atmetė kaip nepagrįstą.

33 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 229–259 punktuose Bendrasis Teismas atmetė ketvirtąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą, motyvuodamas tuo, kad *Zhejiang* neįrodė, jog nustatydama dempingo skirtumą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

34 Penkta, Bendrasis Teismas taip pat atmetė penktąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 262–271 punktuose konstatavo, kad *Zhejiang* neįrodė, jog Komisija padarė klaidą, pirma, nustačiusi, kad Kinijos importas padarė žalos Sąjungos pramonei, ir, antra, kai nepradėjo antidempingo tyrimų dėl importo iš Indijos.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

35 *Zhejiang* Teisingumo Teismo prašo:

– pirmiausia:

  – panaikinti visą skundžiamą sprendimą,

  – patenkinti jos Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje pateiktus reikalavimus ir panaikinti Įgyvendinimo reglamentą 2018/330, kiek jis susijęs su apeliante, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį ir

  – priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas arba

– subsidiariai:

  – grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl jam nurodytų pagrindų, ir

  – atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

36 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir

– priteisti iš *Zhejiang* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

37 Pirmajame pagrinde *Zhejiang* teigia, kad Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 116, 117, 118, 125, 126, 127, 131 ir 139 punktuose padarė teisės klaidą, nes konstatavo, kad Komisija pasiūlė jai tinkamu laiku atskleisti visus esminius faktus ir argumentus. Antra, dėl šios teisės klaidos Bendrasis Teismas taip pat iškraipė faktines aplinkybes skundžiamo sprendimo 91, 119, 125 ir 126 punktuose, kai nusprendė, kad *Zhejiang* „suvirintųjų vamzdžių, tinkamų naudoti naftos arba dujų gręžiniuose“, rūšies besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno normalioji vertė buvo nustatyta atsižvelgiant į Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktus PKN.

38 Šiuo klausimu *Zhejiang* teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino ir taikė Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 ir 4 dalis, todėl padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad per peržiūros procedūrą Komisija jai laiku atskleidė visas pagrindines faktines aplinkybes ir argumentus. *Zhejiang* teigia, kad pagal Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 ir 4 dalis reikalaujama suinteresuotosioms šalims atskleisti pakankamai reikšmingos informacijos, nenustatant įrodinėjimo pareigos vienai iš šalių, ir kad toks atskleidimas turi būti įvykdytas laiku.

39 Be to, *Zhejiang* mano, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog informacijos atskleidimas gali būti pripažintas pakankamu atsižvelgiant į informacijos kokybę, o ne į atskleidimų ir išklausymo galimybių suinteresuotosioms šalims per antidempingo tyrimą skaičių. Ji priduria, kad iš PPO apeliacinio komiteto praktikos matyti, jog Sąjungos institucijų informacijos atskleidimas jau buvo laikomas nepakankamu.

40 Pirma, nors *Zhejiang* neginčija informacijos, kuri jai nebuvo suteikta, sąrašo, pateikto skundžiamo sprendimo 95 punkte, ji mano, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 116 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, ji negali suprasti metodo, kurį Komisija naudojo apskaičiuodama panašios šalies vidaus rinkoje parduotų produktų rūšių, kurios buvo tapačios arba panašios į Kinijos eksportui į Sąjungą parduotas produktų rūšis, visų pirma tų eksportuojamų produktų rūšių, kurių atitinkamų vidaus pardavimų panašioje šalyje nėra, normaliąją vertę. Šiuo klausimu ji nurodo, kad Komisija atsisakė atskleisti Indijos, Jungtinių Amerikos Valstijų ir Sąjungos gamintojų PKN, motyvuodama tuo, kad tai yra konfidenciali informacija, nors, PPO teigimu, tokia informacija nėra konfidenciali.

41 Antra, *Zhejiang* mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 118 punkte nusprendė, jog, neatsižvelgiant į artimiausios lygintinos produkto rūšies nustatymą, siekiant nustatyti eksportuojamų produktų rūšių, kurių atitinkamų vidaus pardavimų panašioje šalyje nėra, normaliąją vertę, tokio normaliosios vertės nustatymo negalima laikyti klaidingu, nes buvo taikomi tinkami koeficientai normaliajai vertei pakoreguoti.

42 Trečia, *Zhejiang* ginčija Bendrojo Teismo išvadas, kad ji nepateikė Komisijai pasiūlymų dėl alternatyvių apskaičiavimo metodų ir apsiribojo vien teiginiais ir prielaidomis. Viena vertus, *Zhejiang* primena, kad peržiūros procedūros šalys negali būti įpareigotos pateikti tinkamesnių PKN egzistavimo įrodymų, ir, kita vertus, teigia, kad, negavusi PKN sąrašo, ji negalėjo pateikti Komisijai geresnių pasiūlymų dėl koregavimų, kurių reikia kainoms palyginti.

43 Ketvirta, *Zhejiang* teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes skundžiamo sprendimo 91, 118 ir 126 punktuose nurodė šešis panašios šalies PKN, kaip visus pateiktus Indijos eksportuojančio gamintojo. Vis dėlto, viena vertus, neginčijama, kad šis eksportuojantis gamintojas negamina tokių produktų; kita vertus, skundžiamo sprendimo 125 punkte Bendrasis Teismas sau prieštarauja teigdamas, kad minėtų produktų normalioji vertė buvo nustatyta remiantis artimiausios rūšies produktų Sąjungos gamintojų duomenimis.

44 Penkta, *Zhejiang* mano, kad dėl to, jog Komisija nepatikrino Indijos eksportuojančio gamintojo informacijos, gali būti, kad jis savo antidempingo klausimyne deklaravo produktų, kurių negamina ir neparduoda, PKN. Be to, *Zhejiang* mano, kad Komisijos nuoroda į „Sąjungos gamintojų duomenis“ nėra pakankamas reikšmingų faktų ir argumentų atskleidimas. Taigi *Zhejiang* konstatuoja: kadangi Komisija privalo taikyti „įprastų prekybos sąlygų“ kriterijų prieš taikydama pardavimo kainas tam, kad nustatytų, ar yra dempingas pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnį, skundžiamo sprendimo 127 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad Komisija neprivalėjo taikyti šio kriterijaus, yra teisiškai klaidinga.

45 Šešta, *Zhejiang* mano, kad aplinkybė, jog Komisija jai neatskleidė visų esminių faktinių aplinkybių ir argumentų, susijusių su dempingo skirtumu, paaiškinama ir tuo, kad Indijos eksportuojantis gamintojas nustojo bendradarbiauti ir atsisakė leisti patikrinti jo duomenis, pateiktus Komisijai. Viena vertus, nors *Zhejiang* tvirtina, kad jai buvo pranešta, jog šis eksportuojantis gamintojas nesutiko su tikrinamuoju vizitu vietoje, ji teigia, kad jai nebuvo pranešta apie jo nebendradarbiavimą iki Komisijos atsiliepimo į ieškinį pateikimo 2018 m. rugsėjo 11 d. Kita vertus, ji mano, kad Komisija turėjo įvertinti šį nebendradarbiavimą, atsižvelgdama į Reglamento 2016/1036 18 straipsnį, kuris jai leidžia neatsižvelgti į nebendradarbiaujančių šalių pateiktą informaciją ir remtis geriausia turima informacija, kad nebūtų pažeista apeliantės teisė į gynybą. Kadangi apie šio eksportuojančio gamintojo nebendradarbiavimą *Zhejiang* nežinojo iki Komisijos atsiliepimo į ieškinį pateikimo, ji mano, kad nepateikė naujo pagrindo, kaip klaidingai manė Bendrasis Teismas.

46 Komisija ginčija pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

47 Pirmiausia reikia priminti, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo, turi didelę diskreciją. Vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčijamas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

48 Be to, vykdydamos savo pareigą informuoti Sąjungos institucijos privalo veikti deramai rūpestingai, siekdamos teikti suinteresuotosioms įmonėms, su sąlyga, kad lieka užtikrinta komercinės paslapties apsauga, jų interesų gynybai naudingus duomenis ir pasirinkdamos, prireikus savo iniciatyva, tinkamą tokio pateikimo tvarką. Bet kuriuo atveju suinteresuotosioms įmonėms per administracinę procedūrą turi būti suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama savo išvadą dėl dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimo (2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

49 Galiausiai, nors iš ieškovo negalima reikalauti įrodyti, kad, nesant nagrinėjamo procedūros pažeidimo, Komisijos sprendimas būtų buvęs kitoks – tik tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina, nes ši šalis būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą nesant šio pažeidimo – vis dėlto su teise į gynybą susijusio pažeidimo buvimas gali lemti atitinkamo akto panaikinimą tik tuomet, jeigu yra galimybė, kad dėl šio pažeidimo administracinės procedūros rezultatas galėjo būti kitoks, taigi konkrečiai paveikiama teisė į gynybą (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78 ir 79 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

50 Pirmasis pagrindas nagrinėtinas atsižvelgiant į šią jurisprudenciją.

51 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 80–88 punktuose priminė reikšmingas Sąjungos teisės nuostatas ir suformuotą jurisprudenciją dėl teisės į gynybą.

52 Antra, skundžiamo sprendimo 91–94 punktuose Bendrasis Teismas išanalizavo Komisijos taikytą metodiką *Zhejiang* dempingo skirtumui apskaičiuoti. Skundžiamo sprendimo 95–109 punktuose jis priminė Komisijos ir *Zhejiang* keitimąsi informacija, o skundžiamo sprendimo 110–115 punktuose – Komisijos pateiktus paaiškinimus *Zhejiang*.

53 Trečia, skundžiamo sprendimo 117 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Zhejiang* išdėstyti priekaištai neleidžia konstatuoti, jog Komisija pažeidė pareigą laiku atskleisti visus esminius faktus ir argumentus. Jis išnagrinėjo šiuos priekaištus skundžiamo sprendimo 118–130 punktuose ir nurodė priežastis, dėl kurių jie turi būti atmesti.

54 Šiuo klausimu, pirma, dėl *Zhejiang* priekaišto, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatyta pareiga buvo įvykdyta, nors išsamus Indijos, JAV ir Sąjungos gamintojų PKN ir sąnaudų duomenų sąrašas nebuvo sudarytas, reikia konstatuoti, kad *Zhejiang* nepaaiškino, kodėl suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl konfidencialių duomenų apsaugos, priminta skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktuose, buvo aiškinama ar taikoma klaidingai.

55 *Zhejiang* tik kritikuoja Bendrojo Teismo padarytą išvadą, tačiau neįrodo, kad jis pažeidė šio sprendimo 48 punkte primintą jurisprudenciją, pagal kurią Sąjungos institucijos privalo veikti deramai rūpestingai, siekdamos teikti suinteresuotosioms įmonėms, su sąlyga, kad lieka užtikrinta komercinės paslapties apsauga, jų interesų gynybai naudingus duomenis ir pasirinkdamos, prireikus savo iniciatyva, tinkamą tokio pateikimo tvarką.

56 Vis dėlto taip *Zhejiang* iš tikrųjų prašo Teisingumo Teismo pakeisti Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimą savuoju, todėl šis priekaištas pagal suformuotą jurisprudenciją yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 160 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Be to, *Zhejiang* neįrodė, kaip to reikalaujama pagal šio sprendimo 49 punkte primintą jurisprudenciją, kad Bendrasis Teismas nekonstatavo per administracinę procedūrą padaryto procedūrinio pažeidimo, dėl kurio minėtos procedūros rezultatas galėjo būti kitoks, taigi konkrečiai pažeista jos teisė į gynybą.

58 Antra, reikia pažymėti, kad neteisingu skundžiamo sprendimo aiškinimu yra grindžiamas *Zhejiang* priekaištas, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 118 punkte nusprendė, jog, neatsižvelgiant į artimiausios lygintinos produkto rūšies nustatymą, siekiant nustatyti eksportuojamų produktų rūšių, kurių atitinkamų vidaus pardavimų panašioje šalyje nėra, normaliąją vertę, tokio normaliosios vertės nustatymo negalima laikyti klaidingu, nes buvo taikomi tinkami koeficientai normaliajai vertei pakoreguoti.

59 Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo 110 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Zhejiang* buvo informuota apie normaliosios vertės intervalą dėl kiekvieno PKN, atitinkančio į Sąjungą eksportuojamą PKN, apie dempingo skirtumo intervalą dėl kiekvieno į Sąjungą eksportuojamo PKN, apie Sąjungos ir JAV gamintojų duomenimis grindžiamus koeficientus, kurie buvo panaudoti nustatant normaliąją vertę dėl PKN be tokios atitikties, ir apie šių koeficientų taikymo būdo pavyzdį. Jis padarė išvadą, kad šių duomenų pakanka ir nereikia atskleisti konfidencialių duomenų, kad būtų galima nustatyti dempingo skirtumus dėl PKN, kurie neturi atitikmenų.

60 Subsidiariai Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118 punkte konstatavo, pirma, kad *Zhejiang* nepagrindė savo teiginių, ir, antra, kad, net jei Komisija padarė klaidą nustatydama artimiausią lygintiną produkto rūšį, tai vis dėlto nereiškia, kad normalioji vertė buvo nustatyta klaidingai, nes buvo taikomi tinkami koeficientai, siekiant pakoreguoti nagrinėjamo produkto normaliąją vertę.

61 Tokiomis aplinkybėmis negalima pripažinti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118 punkte padarė teisės klaidą.

62 Trečia, negalima pritarti *Zhejiang* argumentui, kad Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo pareigą dėl tinkamesnių PKN buvimo, todėl, neatskleidus PKN sąrašo, ji negalėjo Komisijai pateikti geresnių pasiūlymų dėl koregavimų, kurių reikia kainoms palyginti.

63 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog tai, kad Komisija nustatė galutinį antidempingo muitą, nereiškia, kad Sąjungos teismuose pradėtas procesas ginčijant šį antidempingo muitą nėra grindžiamas rungimosi principu. Išskyrus su viešąja tvarka susijusius pagrindus, kuriuos teismas tikrina savo iniciatyva, kaip antai ginčijamo akto nemotyvavimą, būtent ieškovas turi nurodyti su ginčijamu aktu susijusius ieškinio pagrindus ir pateikti įrodymų jiems pagrįsti (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *Hansen & Rosenthal ir H&R Wax Company Vertrieb / Komisija*, C-90/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:123, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

64 Taigi negalima teigti, kad Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo pareigą dėl tinkamesnių PKN buvimo.

65 Ketvirta, reikia atmesti *Zhejiang* priekaištą, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes, viena vertus, skundžiamo sprendimo 91, 118 ir 126 punktuose nurodė šešis panašios šalies PKN kaip visus pateiktus Indijos eksportuojančio gamintojo, nors jis tokių produktų negamina, ir, kita vertus, skundžiamo sprendimo 125 punkte tvirtino, kad šių produktų normalioji vertė buvo nustatyta pagal Sąjungos gamintojų duomenis dėl artimiausios produktų rūšies.

66 Reikia priminti, kad, viena vertus, tariamas faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, neatliekant naujo faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 117 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

67 Kita vertus, kai pateikdamas apeliacinį skundą apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, jis turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus Bendrasis Teismas iškraipė, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių mano, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 17 d. Sprendimo *Lafarge / Komisija*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

68 Šiuo atžvilgiu, priešingai, nei teigia *Zhejiang*, Bendrasis Teismas nekonstatavo, kad visus panašios šalies PKN pateikė Indijos eksportuojantis gamintojas. Iš tiesų skundžiamo sprendimo 91–126 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad šis eksportuojantis gamintojas neprekiavo minėtus šešis PKN turinčiais panašios šalies produktais ir kad Komisija naudojo artimiausias Sąjungos gamintojų parduodamų produktų rūšis ir joms taikė tinkamus koeficientus, remdamasi Sąjungos ir JAV gamintojų gamybos sąnaudomis.

69 Penkta, reikia laikyti akivaizdžiai nepagrįstu *Zhejiang* priekaištą, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 127 punkte padarė teisės klaidą, nes nekonstatavo, kad Komisija privalėjo taikyti „įprastų prekybos sąlygų“ kriterijų prieš naudodama pardavimo kainas dempingo buvimo nustatymo tikslais pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnį.

70 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, jog Sąjungos gamintojų pardavimų pelningumo ir reprezentatyvumo tikrinimas, reikalaujamas pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 4 dalį ir 2 straipsnio 2 dalį, yra taikomas panašaus produkto, skirto vartoti eksportuojančios šalies vidaus rinkoje, pardavimams, kai jie naudojami nustatant normaliąją vertę. Kita vertus, Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, nusprendė, kad taip nėra tuo atveju, kai Indijos eksportuojančio gamintojo neparduodamų rūšių produktų normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 ir 7 dalis.

71 Šešta, negalima pritarti *Zhejiang* priekaištui dėl Indijos eksportuojančio gamintojo nebendradarbiavimo ir dėl to, kad Komisija neatliko tikrinamojo vizito vietoje ir neatsižvelgė į šio eksportuojančio gamintojo atsisakymą bendradarbiauti.

72 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 135–138 punktuose konstatavo, pirma, kad tyrimams trečiosiose šalyse reikia atitinkamų įmonių sutikimo, kurio Indijos eksportuojantis gamintojas šiuo atveju nedavė, ir kad *Zhejiang* buvo informuota apie šį nesutikimą. Antra, minėto sprendimo 139 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Reglamento 2016/1036 18 straipsnio 6 dalimi pasiremta pavėluotai ir kad bet kuriuo atveju iš šios nuostatos negalima daryti išvados, kad Komisija privalėjo neatsižvelgti į Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktus duomenis.

73 Taip elgdamasis Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos. Iš tiesų, viena vertus, iš Reglamento 2016/1036 16 straipsnio 2 dalies aiškiai matyti, kad tyrimams, kuriuos Komisija gali atlikti trečiosiose šalyse, reikia atitinkamų įmonių sutikimo. Kita vertus, negalima priekaištauti Bendrajam Teismui dėl to, kad jis nusprendė, jog Reglamento 2016/1036 18 straipsnio 6 dalis neturi reikšmės, nes iš šios nuostatos negalima daryti išvados, kad Komisija privalėjo neatsižvelgti į Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktus duomenis, nes buvo atsisakyta bendradarbiauti.

74 Remiantis visais išdėstytais argumentais darytina išvada, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtinas ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

75 Antrajame apeliacinio skundo pagrinde *Zhejiang* teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad Sąjungos aktų, priimtų pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalį, teisėtumas negali būti ginčijamas atsižvelgiant į Kinijos stojimo į PPO protokolą. Subsidiariai *Zhejiang* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalis yra šio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių išimtis. Antra, *Zhejiang* teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 154 ir paskesniuose punktuose nepriėmė sprendimo dėl jos argumento, susijusio su netikslia informacija, kurią Komisijai pateikė Indijos eksportuojantis gamintojas, nors šį argumentą tinkamai išdėstė šio sprendimo 150 punkte.

76 Šiuo klausimu *Zhejiang* teigia, kad Kinijos stojimo į PPO protokolo 15 straipsnio a ir d punktai nebetaikomi nuo 2016 m. gruodžio 11 d., todėl „panašios šalies“ taisyklės netaikomos Kinijos Liaudies Respublikai nuo šios datos. Šioje byloje Komisijos pranešimas apie procedūros inicijavimą įsigaliojo 2016 m. gruodžio 12 d., tačiau ši institucija nepriėmė sprendimo dėl minėtame protokole numatyto termino pasibaigimo pasekmių. *Zhejiang* mano, kad pasibaigus Kinijos stojimo į PPO protokole numatytam pereinamajam laikotarpiui Sąjunga pagal bendrą taisyklę turi naudoti Kinijos vidaus rinkos gamybos sąnaudas ir kainas, kad nustatytų normaliąją vertę, taikomą Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Taigi, *Zhejiang* teigimu, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 159 punkte padarė teisės klaidą, nes konstatavo, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalyje išreikšta Sąjungos teisės aktų leidėjo valia šioje srityje laikytis Sąjungos teisės sistemai būdingo požiūrio, taip pat po to, kai Kinijos Liaudies Respublika įstojo į PPO.

77 Dėl Sąjungos aktų kontrolės atsižvelgiant į PPO teisę *Zhejiang* mano, kad pirmoji išimtis, numatyta 1991 m. gegužės 7 d. Sprendime *Nakajima / Taryba* (C-69/89, EU:C:1991:186) ir išdėstyta skundžiamo sprendimo 157 punkte, šioje byloje yra įvykdyta. Šiuo klausimu *Zhejiang* teigia, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalis yra pagrindinių dempingo nustatymo taisyklių išimtis, ir, nors šioje nuostatoje nedaroma nuorodos į Kinijos stojimo į PPO protokolą, ji turi būti aiškinama pagal Sąjungos teisės aktus. Be to, minėta išimtis negali būti taikoma importui iš Kinijos pasibaigus šio protokolo galiojimui, todėl nuo minėto protokolo galiojimo pabaigos šiam importui turėtų būti taikomos Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 1–6 dalyse nustatytos pagrindinės taisyklės. Ji daro išvadą, kad skundžiamo sprendimo 159–162 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad minėta pirmoji išimtis šiuo atveju netaikytina.

78 Subsidiariai *Zhejiang* teigia, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalis yra šio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių ir atitinkamų Antidempingo susitarimo 2 straipsnio nuostatų išimtis, leidžiama būtent dėl Kinijos stojimo į PPO protokolo taikymo ir tik tiek, kiek jis tebegalioja. Taigi ji mano, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalis yra trečioji suformuotos jurisprudencijos, pagal kurią PPO steigimo sutartis ir šios sutarties 1–3 prieduose pateikti susitarimai iš principo nėra normos, į kurias atsižvelgiant gali būti tikrinamas Sąjungos institucijų aktų teisėtumas, išimtis. Be to, jos nuomone, Komisija pažeidė šio reglamento 22 straipsnio a punktą, šį protokolą, Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 1994 m. GATT VI straipsnį.

79 *Zhejiang* prieštarauja, kad Teisingumo Teismas pakeistų motyvus, ir mano, kad Komisijos argumentai yra teisiškai klaidingi. Šiuo klausimu ji nurodo, kad Antidempingo susitarimo nuostatos Sąjungai buvo privalomos jau kelerius metus, kai 2018 m. rugsėjo mėn. buvo pateiktas prašymas atlikti peržiūrą dėl nagrinėjamų antidempingo priemonių galiojimo termino pabaigos. Ji pateikia įvairių pavyzdžių, susijusių su antidempingo priemonių galiojimo termino peržiūros procedūros inicijavimu, Komisijai gavus prašymus, pateiktus po 2016 m. gruodžio 11 d., kai ji ir toliau taikė Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalį.

80 Be to, *Zhejiang* priduria, kad Bendrasis Teismas neatsakė į jos argumentą, susijusį su Indijos pasirinkimu kaip panašios šalies ir Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktos informacijos netikslumais, apibendrintą skundžiamo sprendimo 151 punkte.

81 Komisija visų pirma mano, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra akivaizdžiai nepagrįstas, ir subsidiariai teigia, kad, jeigu Teisingumo Teismas pritartų antrajam pagrindui, jis turėtų pakeisti motyvus, nes *Zhejiang* argumentams bet kuriuo atveju negalima pritarti.

82 Šiuo atžvilgiu Komisija teigia, kad *Zhejiang* argumentai grindžiami klaidinga prielaida dėl atitinkamų PPO taisyklių taikymo *ratione temporis*. Komisija tvirtina, kad bet kuri PPO taisyklė, vėlesnė už Kinijos stojimo į PPO protokolo 15 straipsnio a punkto ii papunkčio galiojimo pabaigą, taikoma tik tyrimams, kurie pagrįsti skundais, pateiktais po 2016 m. gruodžio 11 d., t. y. šio galiojimo pabaigos datos. Nagrinėjamų antidempingo priemonių galiojimo termino peržiūros procedūrą Komisija pradėjo 2016 m. gruodžio 10 d., remdamasi 2011 m. rugsėjo 8 d. pateiktu prašymu. Šiuo klausimu iš Antidempingo susitarimo 18 straipsnio 3 dalies aiškiai matyti, kad momentas, į kurį reikia atsižvelgti nustatant taikytiną teisę, yra prašymo gavimo momentas.

Teisingumo Teismo vertinimas

83 Kiek tai susiję su PPO steigimo sutartimi ir šios sutarties 1–3 prieduose nurodytais susitarimais, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, atsižvelgiant į jų pobūdį ir bendrą struktūrą, jie iš principo nėra normos, kuriomis remiantis gali būti tikrinamas Sąjungos institucijų aktų teisėtumas (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

84 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konkrečiai pažymėjo, jog pripažinus, kad užduotis užtikrinti Sąjungos teisės suderinamumą su PPO taisyklėmis tiesiogiai priklauso Sąjungos teismui, iš Sąjungos teisės aktų leidybos ir vykdomųjų institucijų būtų atimta diskrecija, kuria naudojasi panašios Sąjungos prekybos partnerių institucijos. Akivaizdu, kad kai kurios susitariančiosios šalys, tarp kurių – svarbiausi Sąjungos prekybos partneriai, iš pirmesniame punkte nurodytų susitarimų dalyko ir tikslo aiškiai padarė išvadą, kad šie susitarimai nepriskiriami prie normų, į kurias atsižvelgdamos teisminės institucijos tikrina vidaus teisės normų teisėtumą. Nesant tokio

abipusiškumo, jeigu tam būtų pritarta, galėtų būti nevienodai taikomos PPO taisyklės (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

85 Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad tik esant dviem išimtinėms situacijoms, susijusioms su Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiu pačiam apriboti savo diskreciją taikant PPO taisykles, Sąjungos teismas prireikus gali atlikti Sąjungos akto ir jo taikymo, atsižvelgiant į minėtus susitarimus, arba PPO ginčų sprendimo tarybos sprendimo, kuriame konstatuojamas šių susitarimų nesilaikymas, teisėtumo kontrolę (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

86 Taip yra visų pirma tada, kai Sąjunga ketina įvykdyti konkretų pagal šio sprendimo 83 punkte minėtus susitarimus prisiimtą įsipareigojimą, ir, antra, tada, kai atitinkamame Sąjungos teisės akte yra aiški nuoroda į konkrečias šių susitarimų nuostatas (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

87 Taigi atsižvelgiant būtent į šiuos kriterijus šiuo atveju reikia nustatyti, ar Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies galiojimas gali būti nagrinėjamas atsižvelgiant į Kinijos stojimo į PPO protokolą.

88 Dėl Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies, susijusios su importo iš PPO narės – ne rinkos ekonomikos valstybės normaliosios vertės nustatymu, reikia priminti, pirma, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog ši nuostata išreiškia Sąjungos teisės aktų leidėjo valią šioje srityje nustatyti tik Sąjungos teisinei sistemai būdingą tvarką (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 47 ir 48 punktus).

89 Šios išvados taip pat nepaneigia aplinkybė, kad Reglamento 2016/1036 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog Antidempingo susitarimo nuostatos, „kiek tai yra įmanoma“, turi būti perkeltos į Sąjungos teisės aktus. Iš tiesų ši formuluotė turi būti suprantama taip, kad nors priimdamas šį reglamentą Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino atsižvelgti į Antidempingo susitarimo nuostatas, vis dėlto tai nereiškia, kad jis ketino įtraukti visas šias nuostatas į minėtą reglamentą. Išvada, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalis skirta įgyvendinti konkretiems įsipareigojimams pagal Antidempingo susitarimo 2 straipsnį, jokiu būdu negali būti grindžiama tik minėtos konstatuojamosios dalies tekstu (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 52 punktą).

90 Antra, iš pačios Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies formuluotės matyti, kad joje nėra aiškios nuorodos į konkrečias Kinijos stojimo į PPO protokolo nuostatas.

91 Šiomis aplinkybėmis negalima priekaištauti Bendrajam Teismui, kad jis padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 156–162 punktuose konstatavo, kad šiuo protokolu negalima remtis ginčijant Įgyvendinimo reglamento 2018/330 galiojimą.

92 Be to, dėl *Zhejiang* argumentų, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 154 punkte neatsakė į jos argumentą dėl Indijos pasirinkimo kaip analogiškos šalies ir Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktos informacijos netikslumų, šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad pareiga motyvuoti nereiškia, kad Bendrasis Teismas privalo išsamiai vieną po kito išnagrinėti visus ginčo šalių argumentus, todėl Bendrojo Teismo motyvavimas gali būti numanomas, jeigu leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti, dėl ko Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o

Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

93 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 163–182 punktuose išnagrinėjo šiuos argumentus ir antrojo pagrindo antrą ir trečią dalis. Šio sprendimo 181 punkte nurodžius, kad jo 170 punkte pateikti motyvai aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžia Komisijos argumentus, todėl *Zhejiang* galėjo ginti savo teises, o Sąjungos teismas – vykdyti kontrolę, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas nepažeidė Sąjungos teismui tenkančios pareigos motyvuoti.

94 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

95 *Zhejiang* teigia, kad skundžiamo sprendimo 195, 196, 202, 203, 205, 206, 208, 209 ir 211 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes klaidingai taikė Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 ir 11 dalis ir 11 straipsnio 9 dalį.

96 Šiuo klausimu *Zhejiang* teigia, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnis grindžiamas teisingo normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimo principu. Šiuo tikslu ji mano, kad, pirma, pagal šio reglamento 2 straipsnio 10 dalį reikia atsižvelgti į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama ir įrodyta, turi įtakos kainoms, taigi, ir jų palyginimui. Antra, pagal minėto reglamento 11 straipsnio 9 dalį, jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija privalo visuose peržiūros tyrimuose taikyti tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimą, po kurio nustatytas antidempingo muitas. Vis dėlto, *Zhejiang* teigimu, pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnį ši pareiga siejama su pareiga užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą.

97 *Zhejiang* teigia, kad Komisija rėmėsi Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 9 dalimi, atmesdama jos prašymą pakeisti PKN struktūrą, kad būtų atsižvelgta į pasikeitusias aplinkybes po pradinio tyrimo, ir kad ji įspėjo Komisiją apie klaidingą PKN raidinių skaitmeninių elementų nustatymą ankstyvoje procedūros stadijoje. Tačiau dėl Komisijos nustatytų PKN buvo iškraipyti kainų palyginimai ir padaryta klaidinga teigiama išvada dėl dempingo buvimo, nes negalima atmesti galimybės, kad Komisija atliko neteisingą besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno, skirtų karinėms arba branduolinėms reikmėms, palyginimą su *Zhejiang* eksportuojamais besiūliais vamzdžiais ir vamzdeliais iš nerūdijančio plieno, skirtais įprastoms komercinėms reikmėms.

98 Taigi *Zhejiang* teigia, kad skundžiamo sprendimo 205 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nurodė, jog palyginami pardavimai Indijos vidaus rinkoje neapima specialių markių plieno, paprastai reikalingo specialiems kariniams ar branduoliniams produktams, nors Indijos, JAV ir Sąjungos gamintojai, užpildę klausimynus per peržiūros procedūrą, pripažino, kad gamina besiūlius nerūdijančio plieno vamzdžius ir vamzdelius, skirtus karinėms ar branduolinėms reikmėms, iš specialių markių plieno. Be to, *Zhejiang* nurodo, kad pateikė eksperto priesaika patvirtintą pareiškimą, kuriame, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 208 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, pakankamai tiksliai patvirtinta, kad įprastas plienas gali būti naudojamas besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno, skirtų branduolinėms reikmėms, gamybai, o branduolinių produktų pardavimo kainos ir sąnaudos yra daug didesnės nei įprastų produktų.

99 *Zhejiang* mano, pirma, kad Komisija, remdamasi nepatikrinta informacija iš Indijos eksportuojančio gamintojo, negalėjo padaryti išvados, kad jis negamino besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių, skirtų branduolinėms ar karinėms reikmėms, iš įprasto plieno, nors remiantis šio eksportuojančio gamintojo brošiūra neatmestina, kad jis gali gaminti tokius produktus. Antra, ji teigia, kad Komisija bet kuriuo atveju negali jai nustatyti pareigos įrodyti tokią galimybę. Be to, *Zhejiang* mano, kad skundžiamo sprendimo 207 punkte Bendrasis Teismas neteisingai išaiškino jos argumentus, kurie susiję ne su produktų kainomis, o su didesnėmis gamybos sąnaudomis, į kurias atsižvelgė Komisija, nustatydama koeficientus, taikytus šiuo atveju koreguojant normaliąją vertę.

100 Be to, *Zhejiang* mano, kad klaidingas PKN struktūros pasirinkimas lėmė tai, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 dalies k punkte numatytas koregavimas nebebuvo įmanomas. Priešingai, nei Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 195 punkte, *Zhejiang* mano įrodžiusi, kad dideli gamybos sąnaudų skirtumai atsispindi prekių pardavimo kainose, todėl reikėjo atlikti koregavimą. Taigi Komisija neatsižvelgė į per peržiūros procedūrą pasikeitusias aplinkybes, todėl, nekonstatuodamas tokio trūkumo, Bendrasis Teismas pažeidė ir PPO kolegijų bei apeliacinio komiteto praktiką, ir 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimą *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba* (C-15/12 P, EU:C:2013:572), pagal kurį, jeigu peržiūros etape metodas, naudotas per pradinį tyrimą, neatitinka Reglamento 2016/1036 2 straipsnio, Komisija negali toliau taikyti šio metodo.

101 Komisija ginčija apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

102 Visų pirma negalima pritarti *Zhejiang* argumentui, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes klaidingai taikė Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 ir 11 dalis ir 11 straipsnio 9 dalį.

103 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 9 dalies formuluotę, jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, atlikdama bet kuriuos peržiūros tyrimus, taiko tą pačią atliekant pradinį tyrimą naudotą metodiką, kurį užbaigus nustatytas atitinkamas antidempingo muitas, atsižvelgdama visų pirma į to paties reglamento 2 straipsnį.

104 Taigi išimtis, leidžianti Sąjungos institucijoms per peržiūros procedūrą, vykdomą pagal Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį, taikyti kitokią metodiką nei ta, kuri buvo taikoma per pradinį tyrimą, kai pasikeitė aplinkybės, neišvengiamai turi būti aiškinama siaurai, nes nuo bendrosios taisyklės nukrypti leidžianti nuostata ar jos išimtis turi būti aiškinama siaurai (2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 17 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

105 Vis dėlto skundžiamo sprendimo 202 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo: kadangi aplinkybės nepasikeitė, Komisija naudojo tą pačią metodiką kaip ir atliekant tyrimą, po kurio nustatytas antidempingo muitas, kaip to reikalaujama pagal Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 9 dalį.

106 Nors Sąjungos institucijos išties turi įrodyti, kad aplinkybės pasikeitė, siekdamos taikyti kitokią metodiką nei ta, kuri taikyta atliekant pradinį tyrimą (2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 18 punktas), vis dėlto šiuo atveju Komisija neteigė, kad pasikeitė aplinkybės, ir netaikė kitokios metodikos.

107 Toliau taip pat reikia atmesti *Zhejiang* argumentus, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes konstatavo, pirma, kad *Zhejiang* neįrodė, jog karštojo iškirtimo ir karštosios ekstruzijos būdu pagamintų vamzdžių ir vamzdelių kainos atspindėjo didelius gamybos sąnaudų skirtumus, ir, antra, kad palyginami pardavimai Indijos vidaus rinkoje neapėmė specialių markių plieno, paprastai naudojamo specialiems kariniams ar branduoliniams produktams.

108 Bylos medžiagoje nematyti akivaizdaus faktinių aplinkybių iškraipymo, kaip reikalaujama pagal šio sprendimo 66 punkte primintą jurisprudenciją. Pirma, skundžiamo sprendimo 205 punkte Bendrasis Teismas motyvavo *Zhejiang* teiginių, kad Indijos eksportuojantis gamintojas tariamai gamina branduolinėms ir karinėms reikmėms skirtus produktus iš specialių markių plieno, atmetimą, nurodydamas, kad nuorodos į *Zhejiang* brošiūrą, kurioje bendrai minimas branduolinis ir karinis sektorius, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, kad jis iš tikrųjų gamina tokius produktus. Be to, Bendrasis Teismas konstatavo, kad nuorodos į Sąjungos ir JAV gamintojus neleidžia pagrįsti *Zhejiang* teiginių, susijusių su tokių produktų gamyba Indijoje.

109 Skundžiamo sprendimo 207 punkte Bendrojo Teismo pateikta nuoroda į JAV gamintojų „kainas“, o ne „sąnaudas“, nepaneigia to sprendimo 205 ir 206 punktuose padarytų išvadų, todėl neturi reikšmės.

110 Antra, skundžiamo sprendimo 208 punkte Bendrasis Teismas, nenusprendęs dėl eksperto priesaika patvirtinto pareiškimo, kurį *Zhejiang* pateikė vėlyvoje proceso stadijoje, priimtinumo, padarė išvadą, kad minėtas pareiškimas, suformuluotas bendrai, negali paneigti jo išvadų dėl PKN savybių.

111 Galiausiai, trečia, dėl to, kad Bendrasis Teismas tariamai neatsižvelgė į didelius gamybos sąnaudų skirtumus, kurie atsispindi įvairių rūšių nagrinėjamų produktų pardavimo kainose, iš skundžiamo sprendimo 195 punkto matyti, kad jis pirmiausia konstatavo, jog kiekvienos produkto rūšies gamybos metodai iš principo nesvarbūs, nes palyginimo pagrindas yra galutinio produkto rūšis, neatsižvelgiant į gamybos metodus.

112 Paskui Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Zhejiang* jam netvirtino ir neįrodė, kad nurodyti gamybos metodų skirtumai turėjo įtakos atitinkamų produktų rūšių tapatumui ar panašumui.

113 Darytina išvada, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtiną ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

114 *Zhejiang* teigia, kad skundžiamo sprendimo 230–232, 234, 236, 239, 241 ir 245–251 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė faktines aplinkybes, nes nekonstatavo, kad Komisijos naudota metodika nustatyti koeficientus, taikomus besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių be tiesioginės atitikties eksportuojamų produktų PKN normaliajai vertei, buvo neteisinga, ir neužtikrino *Zhejiang* teisingos normaliosios vertės pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnį.

115 Pirma, *Zhejiang* mano, kad skundžiamo sprendimo 230–232 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 ir 11 dalis ir 20 straipsnio 2 ir 4 dalis, kai glaustai atmetė jos argumentus, susijusius su esminiais trūkumais Komisijai apskaičiuojant dempingo skirtumą daugeliui į Sąjungą eksportuojamų *Zhejiang* produktų, kurie nebuvo tiesiogiai palyginami su besiūliais vamzdžiais ir vamzdeliais iš nerūdijančio plieno, kuriais Indijos eksportuojantis gamintojas prekiavo savo vidaus rinkoje.

116 Antra, *Zhejiang* mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 234 punkte konstatavo, kad Komisija naudojo „papildomą“ informaciją dėl „suvirintųjų vamzdžių, tinkamų naudoti naftos arba dujų gręžiniuose“, rūšies besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno, kurių normalioji vertė apskaičiuota remiantis Sąjungos gamintojų pardavimais. *Zhejiang* teigimu, Komisija privalėjo taikyti „įprastų prekybos sąlygų“ kriterijų. Be to, Komisija nurodė, kad nustatydama šių produktų normaliąją vertę naudojo Sąjungos gamintojų pateiktus duomenis, nevartodama žodžio „papildoma“, todėl *Zhejiang* mano, kad Komisija naudojo konkretaus PKN pardavimo kainą Sąjungoje. Vis dėlto, *Zhejiang* teigimu, Komisija pripažino, kad apskaičiavo minėto PKN normaliąją vertę, tačiau nepaaiškino, kaip tai padarė. *Zhejiang* mano, kad Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalyje numatyta normaliosios vertės nustatymo metodų hierarchija ir neleidžiama naudoti „papildomos“ informacijos. Be to, ji mano, kad šie terminai, kurie yra pernelyg bendro pobūdžio, leidžia Komisijai nukrypti nuo įvairių Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalyje įtvirtintų galimybių, kurios visos susijusios su normaliąja verte, įskaitant apskaičiuotą normaliąją vertę, o ne su neapibrėžtais pardavimo kainų Sąjungoje elementais.

117 Trečia, *Zhejiang* mano, kad skundžiamo sprendimo 236 punkte Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, susijusias su Sąjungos ir JAV gamintojų koeficientų taikymu Indijos eksportuojančio gamintojo pardavimo kainai. Taigi *Zhejiang* teigia, kad pateikė Komisijai įvairių įrodymų, įskaitant priesaika patvirtintą pareiškimą, įrodančių, kad besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių, skirtų branduolinėms ar karinėms reikmėms, gamybos sąnaudos yra daug didesnės nei įprastoms reikmėms skirtų besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių gamybos sąnaudos. Todėl ji daro išvadą, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 239 punkte konstatavo, kad ji tik išdėstė nepagrįstus teiginius, nurodydama, kad branduolinėms ar karinėms reikmėms skirtų vamzdžių ir vamzdelių gamybos sąnaudos yra daug didesnės nei įprastų komercinėms reikmėms skirtų besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių atveju.

118 Ketvirta, *Zhejiang* tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 241 punkte konstatavo, kad Komisija turėjo dvi galimybes nustatyti taikytinus koeficientus, ir, įgyvendindama plačią diskreciją, nusprendė nenaudoti jos pasiūlyto alternatyvaus metodo. Be to, skundžiamo sprendimo 245–251 punktuose jis padarė klaidingas išvadas. *Zhejiang* teigimu, Sąjungos pramonės ir JAV standartinių sąnaudų ir kainų sąrašai buvo vienintelė galimybė Komisijai nustatyti koeficientus, kurie nebūtų išpūsti dėl didesnių gamybos sąnaudų JAV ir Sąjungoje besiūliams nerūdijančio plieno vamzdžiams ir vamzdeliams, skirtiems karinėms ar branduolinėms reikmėms. Priminusi įvairius veiksnius, turinčius įtakos PKN sąnaudoms, *Zhejiang* teigia, kad Komisija dirbtinai ir klaidingai išpūtė plieno markės ir apdailos koeficientus, nors jos taikyti koeficientai taip pat susiję su skirtumais tarp įvairių PKN, kiek omenyje turimas išorės skersmuo, sienelių storis ir įvairūs kiti PKN elementai, į kuriuos Komisija neatsižvelgė, nustatydama sąnaudų skirtumą dėl plieno markės ir apdailos sąnaudų. *Zhejiang* siūlo tinkamą metodą, leidžiantį konstatuoti neigiamą dempingą, ir pažymi, kad Komisijos taikyta klaidinga metodika nustatant koeficientus turėjo poveikį mažiausiai dviem trečdaliams viso jos eksporto.

119 Komisija ginčija apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

120 Pirma, reikia pažymėti, kad iš skundžiamo sprendimo 230 ir 231 punktų matyti, jog Bendrasis Teismas atmetė *Zhejiang* argumentus, kuriais buvo siekiama įrodyti, kad padaryta dempingo skirtumo apskaičiavimo klaida dėl didžiosios dalies jos eksporto į Sąjungą, nes šis eksportas, jos nuomone, nebuvo tiesiogiai palyginamas su Indijos eksportuojančio gamintojo Indijos vidaus rinkoje parduodamais besiūliais vamzdžiais ir vamzdeliais iš nerūdijančio plieno.

121 Kadangi šie argumentai iš esmės buvo grindžiami tais pačiais motyvais, kuriais grindžiamas *Zhejiang* apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su jos teisės į gynybą pažeidimu, reikia pripažinti, kad Bendrasis Teismas juos atmetė, nepadarydamas teisės klaidos.

122 Antra, reikia pažymėti, kad *Zhejiang* klaidingai aiškina skundžiamo sprendimo 234 punktą.

123 Iš tikrųjų šiame punkte Bendrasis Teismas, atsakydamas į *Zhejiang* argumentą, kad Sąjunga galėjo būti naudojama kaip „panaši šalis“, konstatavo, jog Komisija pasirinko Indiją kaip panašią šalį ir kad „Sąjungos gamintojų pardavimai dėl dviejų PKN, kuriuos nurodo [*Zhejiang*], buvo naudojami tik papildomai“. Taip Bendrasis Teismas tik pabrėžė, kad Komisija rėmėsi Sąjungos gamintojų duomenimis vien dėl PKN, į kuriuos nėra panašių PKN, parduodamų Indijos eksportuojančio gamintojo.

124 Trečia, dėl *Zhejiang* argumento, susijusio su „įprastų prekybos sąlygų“ kriterijaus taikymu, reikia pažymėti, kad ši įmonė šiuo klausimu nenurodė skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose būtų padaryta teisės klaida, todėl šis argumentas apeliacinio skundo stadijoje yra nepriimtinas.

125 Bet kuriuo atveju minėtas argumentas nepagrįstas, nes Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punkte nenurodytas „įprastų prekybos sąlygų“ kriterijus.

126 Ketvirta, reikia atmesti *Zhejiang* argumentą, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 236 punkte iškraipė faktines aplinkybes, nes konstatavo, jog Komisija taikė pakoreguotas Indijos eksportuojančio gamintojo kainas *Zhejiang* „suvirintųjų vamzdžių, tinkamų naudoti naftos arba dujų gręžiniuose“, rūšies besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno eksportui.

127 Iš tikrųjų, priešingai, nei teigia *Zhejiang*, Bendrasis Teismas šiame punkte konstatavo, pirma, kad koeficientai buvo nustatyti remiantis JAV arba Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudomis ir taikyti Indijos eksportuojančio gamintojo pardavimo kainoms.

128 Antra, Bendrasis Teismas atmetė *Zhejiang* argumentą, kad daugumos jos eksportuojamų produktų dempingo skirtumas apskaičiuotas remiantis duomenimis iš JAV ar Sąjungos. Šiuo klausimu jis konstatavo, kad daugumos į Sąjungą eksportuojamų *Zhejiang* produktų normaliosios vertės nustatymas buvo pagrįstas Indijos eksportuojančio gamintojo pateiktais duomenimis ir kad tai, jog Komisija naudojo koeficientus, apskaičiuotus remiantis Sąjungos ar JAV gamintojų gamybos sąnaudomis, siekdama pakoreguoti artimiausios Indijos eksportuojančio gamintojo produktų rūšies normaliąją vertę, negali paneigti šios išvados.

129 Penkta, remiantis šio sprendimo 56 punkte priminta jurisprudencija, *Zhejiang* pateiktą argumentą dėl skundžiamo sprendimo 239 punkto reikia atmesti kaip nepriimtiną apeliacinio skundo stadijoje.

130 Tiek, kiek *Zhejiang* ginčija Bendrojo Teismo išvadą, kad jos argumentai, kuriais siekiama įrodyti, kad besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno, skirtų branduolinėms ar karinėms reikmėms, net pagamintų iš įprasto plieno, gamybos išlaidos yra gerokai didesnės nei besiūlių plieno vamzdžių ir vamzdelių, skirtų naudoti komerciniais tikslais, gamybos išlaidos, nebuvo pagrįsti, taip pat išvadą, kad nuoroda į kelis priedus neleido Bendrajam Teismui tiksliai nustatyti pagrindų ir argumentų, kuriais remiamasi, tačiau neįrodo jo padarytos teisės klaidos, reikia pripažinti, kad *Zhejiang* iš esmės siekia, kad Teisingumo Teismas pakeistų Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą savo vertinimu.

131 Šešta, reikia kaip nepagrįstą atmesti *Zhejiang* argumentą, kad Sąjungos pramonės ir JAV standartinių sąnaudų ir kainų sąrašų naudojimas buvo vienintelė Komisijos galimybė teisingai nustatyti taikytinus koeficientus.

132 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 241 ir 242 punktuose Bendrasis Teismas, nepadarydamas klaidos, konstatavo, kad koregavimo pagrįstumas ir palyginimo, kuris atliktas pritaikius šiuo apskaičiavimu grindžiamą koregavimą, teisingumas negali būti vertinami atsižvelgiant į tai, ar yra tinkamesnių alternatyvių metodų. Taigi Bendrasis Teismas, paaiškindamas priežastis, dėl kurių Komisija netaikė alternatyvių metodų, padarė išvadą, kad *Zhejiang* neįrodė jokio Komisijos taikyto metodo neteisėtumo.

133 Galiausiai, septinta, *Zhejiang* prieštaravimus dėl skundžiamo sprendimo 245–251 punktų remiantis šio sprendimo 56 punkte nurodyta jurisprudencija reikia atmesti kaip nepriimtinus apeliacinio skundo stadijoje tiek, kiek jais iš esmės siekiama, kad Teisingumo Teismas pakeistų Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą savuoju, neįrodžius teisės klaidos ar iškraipymo.

134 Darytina išvada, kad ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl penktojo pagrindo

Šalių argumentai

135 *Zhejiang* teigia, kad skundžiamo sprendimo 268 ir 269 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes į savo išvadas dėl *Zhejiang* besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno kainų priverstinio mažinimo poveikio Sąjungai įtraukė Sąjungos pramonės taikomas karinėms arba branduolinėms reikmėms skirtų vamzdžių ir vamzdelių kainas, taip pat *Zhejiang* besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno kainas, naudojamas muitinės laikinojo įvežimo perdirbti procedūrose, taip pažeisdamas Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 6 dalis ir 11 straipsnio 2 dalį.

136 Šiuo klausimu *Zhejiang* teigia, kad per peržiūros procedūrą besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių importas iš Kinijos į Sąjungą sumažėjo, palyginti su importu iš Indijos. Ji nurodė aplinkybę, kad *Zhejiang* taikytos besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių kainos buvo mažesnės už tuo pačiu laikotarpiu iš Indijos į Sąjungą eksportuojamų besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių eksporto kainas. Nurodydama statistinius duomenis, rodančius, kad Kinijos besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių eksporto kainos visada buvo didesnės už į Sąjungą eksportuojamų Indijos besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių eksporto kainas, *Zhejiang* mano, kad Komisija padarė klaidą, savo vertinimą dėl žalos Sąjungos pramonei ir tikėtino šios žalos pasikartojimo grįsdama Kinijos eksportuotojų besiūlių vamzdžių ir

vamzdelių iš nerūdijančio plieno kainų priverstiniu mažinimu, palyginti su Sąjungos pramonės kainomis. Patvirtindamas šį vertinimą skundžiamo sprendimo 267 punkte Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą.

137 Be to, *Zhejiang* teigimu, Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 269 punkte patvirtino Komisijos požiūrį, kad importas iš Indijos ar kitų trečiųjų šalių nebuvo vienintelis veiksnys, padaręs žalos Sąjungos pramonei peržiūros tiriamuoju laikotarpiu. Ji mano, kad Bendrojo Teismo teiginiu, jog *Zhejiang* nurodytas didesnis atotrūkis atsirado dėl neatsižvelgimo į importo kainą pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, ignoruojama tai, kad *Zhejiang* besiūliai nerūdijančio plieno vamzdžiai ir vamzdeliai, kuriems taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, niekada nebuvo importuoti į Sąjungą ir niekada nebuvo išleisti į laisvą apyvartą Sąjungos rinkoje. Iš to ji daro išvadą, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 268 ir 269 punktuose padarė teisės klaidą, kai į savo išvadas dėl priverstinio kainų mažinimo įtraukė *Zhejiang* taikomas besiūlių nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių kainas, naudojamas taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

138 Komisija ginčija penktojo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

139 Negalima pritarti *Zhejiang* argumentui, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 269 punkte klaidingai nusprendė, jog importas iš Indijos ar kitų trečiųjų šalių nėra vienintelis veiksnys, padaręs žalos Sąjungos pramonei peržiūros tiriamuoju laikotarpiu, todėl atmetė jos argumentus.

140 Iš tiesų skundžiamo sprendimo 267–269 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Sąjungos pramonei padarytos žalos buvimo ir pasikartojimo tikimybės konstatavimas buvo pagrįstas Kinijos importo priverstinio kainų mažinimo lygiais ir kad Komisija, vertindama įvairius žalos priežastingumo veiksnius, atsižvelgė į importą iš Indijos. Be to, Bendrasis Teismas išnagrinėjo *Zhejiang* argumentus, kuriais ginčijama minėta išvada, ir juos atmetė.

141 Kadangi nebuvo įrodyta jokios teisės klaidos ar iškraipymo, konstatuotina, kad pagal šio sprendimo 56 punkte primintą jurisprudenciją *Zhejiang* argumentais iš esmės siekiama, kad Teisingumo Teismas pakeistų Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą savuoju, todėl apeliacinio skundo stadijoje jie yra nepriimtini.

142 Be to, reikia pažymėti, kad *Zhejiang* argumentas, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 269 punkte klaidingai konstatavo, kad jos nurodytą didesnį atotrūkį tarp importo iš Indijos kainų ir importo iš Kinijos kainų lemia tai, kad nebuvo atsižvelgta į importo kainą per laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, nors ji niekada neimportavo į Sąjungą besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno, kuriems taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, yra grindžiamas neteisingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.

143 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad minėtame punkte Bendrasis Teismas rėmėsi ne *Zhejiang* importu, o importu iš Kinijos apskritai. Taigi Bendrasis Teismas atmetė *Zhejiang* argumentą, kad importo iš Indijos kaina visada buvo „gerokai“ mažesnė nei importo iš Kinijos kaina, konstatuodamas, kad vidutinė importo iš Indijos kaina, nors ir mažesnė už vidutinę importo iš Kinijos kainą, per peržiūros tiriamąjį laikotarpį buvo labai artima šiai kainai ir kad *Zhejiang* nurodytas didesnis atotrūkis atsirado dėl to, kad nebuvo atsižvelgta į importo kainą pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

144 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad penktasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas, todėl turi būti atmestas ir visas apeliacinis skundas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

145 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

146 Šiuo atveju, kadangi Komisija reikalavo priteisti iš *Zhejiang* bylinėjimosi išlaidas, o ši pralaimėjo bylą, ji turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. ***Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd*** **padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.